

Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України
Міністерство охорони здоров'я
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
III Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

засобів зберегти здоров'я. Профілактичні щеплення - найважливіший засіб специфічної імунопрофілактики та ефективної боротьби з багатьма інфекційними захворюваннями.

Метою роботи є популяризація імунопрофілактики шляхом інформування населення. Забезпечення епідеміологічного благополуччя щодо інфекцій, які контролюються засобами специфічної імунопрофілактики і є пріоритетними для України, за рахунок зниження захворюваності, смертності та інвалідності від цих інфекційних хвороб. Головним завданням є з'ясування рівня обізнаності респондентів щодо питання імунопрофілактики інфекційних захворювань в Сумській області.

Матеріали та методи. Провели анкетування 200 осіб, серед них мешканці міста Сум та Сумської області. Серед респондентів 97 чоловіків та 103 жінки. З загальної кількості опитуваних 100 осіб - це студенти 3-4 курсу медичного інституту СумДУ, а решта 100 - населення міста. Для виконання поставлених завдань були розроблені два види спеціальних анкет. Для опитування населення анкета спрощена, а для студентів медичного інституту - більш поглиблена. При виконанні завдань нашої роботи використовувались описові прийоми епідеміологічного методу дослідження. 98 % студентів вважають, що вакцинацію за календарем щеплень треба робити всім обов'язково, 22 % населення вважає ці маніпуляції непотрібними. На питання "чи може не щеплена дитина відвідувати дитячий садок" 78 % населення та 96% студентів відповіли "ні". Згідно діючих нормативних документів (Конституції України, Наказів МОЗ) "чи може не щеплена дитина відвідувати дитячий садок" 45% студентів та 55% населення вважають, що може. 96% населення та 91% студентів вважають за необхідне підписувати батьками поінформовану згоду на щеплення.

Висновки. Результати двох опитуваних груп відрізняються між собою, істинні відповіді переважають серед студентів медичного інституту. Причиною цього є недостатня поінформованість населення про заходи профілактики інфекційних хвороб. Рекомендації: запровадити широку популяризацію заходів імунопрофілактики через засоби масової інформації, підготувати і видавати щороку масовим тиражем просвітницькі матеріали. Щеплення – найкращий та найбільш безпечний шлях захистити дитину від важких інфекційних захворювань. Захищаючи дитину від інфекції, вакцинація значно підвищує якість її життя.

ЕПІДЕМІОЛОГО-КЛІНІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІАРЕЄГЕННИХ ЕШЕРИХІОЗІВ У СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Ушкаленко А. О.

Науковий керівник - Малиш Н. Г.

Сумській державний університет, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Протягом усього часу існування людства гострі кишкові інфекції (ГКІ) залишаються актуальною патологією, яка потребує постійного удосконалення питань профілактики, діагностики та лікування хворих. Незважаючи на величезний прогрес, який досягнуто у багатьох сферах людської діяльності, зупинити поширення кишкових інфекцій, навіть у високорозвинених країнах, не завжди вдається, про що свідчить недавній спалах ешерихіозу у країнах Європи, який призвів до людських жертв.

Мета дослідження. Дослідити особливості епідеміології та клінічної картини діареєгенних ешерихіозів (ДЕ) у сучасних умовах у північно-східному регіоні України.

Матеріали та методи. З використанням даних галузевої статистичної звітності проведений ретроспективний аналіз захворюваності на ДЕ у Сумській області у 2003-2013 рр. Матеріалом для бактеріологічних досліджень слугували випорожнення пацієнтів. Всього було виділено та ідентифіковано 521 штам діареєгенних *E. coli*. Для встановлення особливостей клінічної картини ДЕ проаналізовані медичні карти (ф. 003/о) 32 хворих, які перебували на лікуванні у Сумській обласній інфекційній клінічній лікарні ім. З.Й. Красовицького. Статистичну обробку результатів проводили за допомогою пакету C-STAT (Oxford Statistic).

Результати дослідження. На сучасному етапі у Сумській області ДЕ при помірній тенденції до зростання інцидентності ($T_{зр.сер} = +2,3\%$) є порівняно малопоширеними інфекційними захворюваннями. Показники захворюваності на ДЕ у 2003-2013 рр. варіювали від 1,7 до 5,4 на 100 тис. нас. Питома вага недуги у структурі ГКІ знаходилася в діапазоні 0,9-3,1 % та зросла в 1,9 рази у 2013 р. у порівнянні з 2003 р. Водночас, ймовірно, офіційні показники не відображали реальної епідеміологічної ситуації щодо захворюваності на ДЕ, оскільки загальновідомо, що передача ешерихій особливо інтенсивно відбувається у вигляді субінфекційних доз, які не спричиняють маніфестні прояви захворювання, однак, забезпечують їх надзвичайно широку дисемінацію серед населення.

В етіологічній структурі ДЕ домінували ентероінвазивні кишкові палички (ЕІКП) - 33,6 % ($p < 0,05$). Майже кожний третій випадок ДЕ був спричинений серогрупою *E. coli O1* (29,4 %), кожний четвертий – ентеропатогенними кишковими паличками (26,5 %). Частки кишкових ешерихіозів, спричинених ентеротоксигенними і ентерогеморагічними кишковими паличками були меншими ($p < 0,05$) і склали відповідно 7,9 і 2,6 %.

Дані моніторингу за якістю продуктів харчування можна використовувати в якості передвісників ускладнення епідеміологічної ситуації з ДЕ, викликаних ЕІКП (між захворюваністю і частотою виявлення бактеріально забрудненої молочної продукції встановлено прямий сильний кореляційний зв'язок ($r = 0,89$)).

Найвищі рівні інцидентності зареєстровані у дітей віком до 1 року (діапазон 36,7-259,3 на 100 тис. контингенту) ($p < 0,05$). Захворюваність у даній віковій групі перевищувала інцидентність дітей віком від 1 до 14 років у 2,2 рази, а у осіб старше 14 років більш ніж у 20 разів. У динаміці виявлена виражена тенденція до зростання показників захворюваності у групі дітей віком від 1 до 14 років ($T_{зр.сер} = +6,1\%$) та помірна тенденція до зниження в осіб старше 14 років ($T_{зн.сер} = -2,6\%$).

ДЕ найчастіше мали середньої тяжкості гастроентеритний і гастроентероколітний варіанти перебігу. Недуга супроводжувалася підвищенням температури до фебрильних показників, больовим синдромом, проносом, зневодненням. В усіх хворих інтоксикаційний синдром був вираженим.

Висновки. Назріла необхідність етіологічного розмежування колі-інфекції, роздільної системи обліку й реєстрації і як наслідок роздільного аналізу. Усунення харчового шляху передавання ешерихій сприятиме зниженню темпів поширення недуги.

КОГНІТИВНА ДИСФУНКЦІЯ ЯК УСКАДНЕННЯ ХРОНІЧНИХ ВІРУСНИХ ГЕПАТИТІВ

Чайка І. С., Чемич М. Д.

Сумській державний університет, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Мета дослідження. Дослідити розвиток когнітивної дисфункції у хворих на хронічні вірусні гепатити (ХВГ), динаміку психоневрологічного стану хворих під час лікування.

Матеріали та методи. Проаналізовано 140 медичних карток та обстежено хворих на ХВГ у віці ($47,2 \pm 3,9$) року з імовірною тривалістю захворювання ($5,8 \pm 0,9$) року. З них 35 жінок і 105 чоловіків. Когнітивні порушення встановлювали за допомогою нейропсихологічного дослідження - тест Mini-Mental State Examination (MMSE); нейропсихологічних тестів - тести малювання годинника, вербальних асоціацій (ТВА); шкали загальних порушень (GDS), шкала депресії Гамільтона (ШДГ) та клінічна рейтингова шкала деменції (CDR).

Результати дослідження. За результатами MMSE були виявлені когнітивні розлади легкого та помірного ступенів ($27,01 \pm 0,27$) балів (Б), причому у 15 % осіб не було відхилень від норми. Середній показник ШДГ - ($10,32 \pm 0,4$) Б, депресивні розлади легкого ступеня діагностовано у 26 % осіб, помірного – у 3 %. За ТВА отримано ($10,43 \pm 0,28$) Б, що вказує на порушення семантичної пам'яті та здатності пацієнтів швидко сконцентрувати увагу. За шкалою GDS, явна симптоматика когнітивної дисфункції спостерігалась у 24 % пацієнтів, у решті обстежених – або дуже легкі розлади (65 %), або нормальні показники (11 %). За